Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8405
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

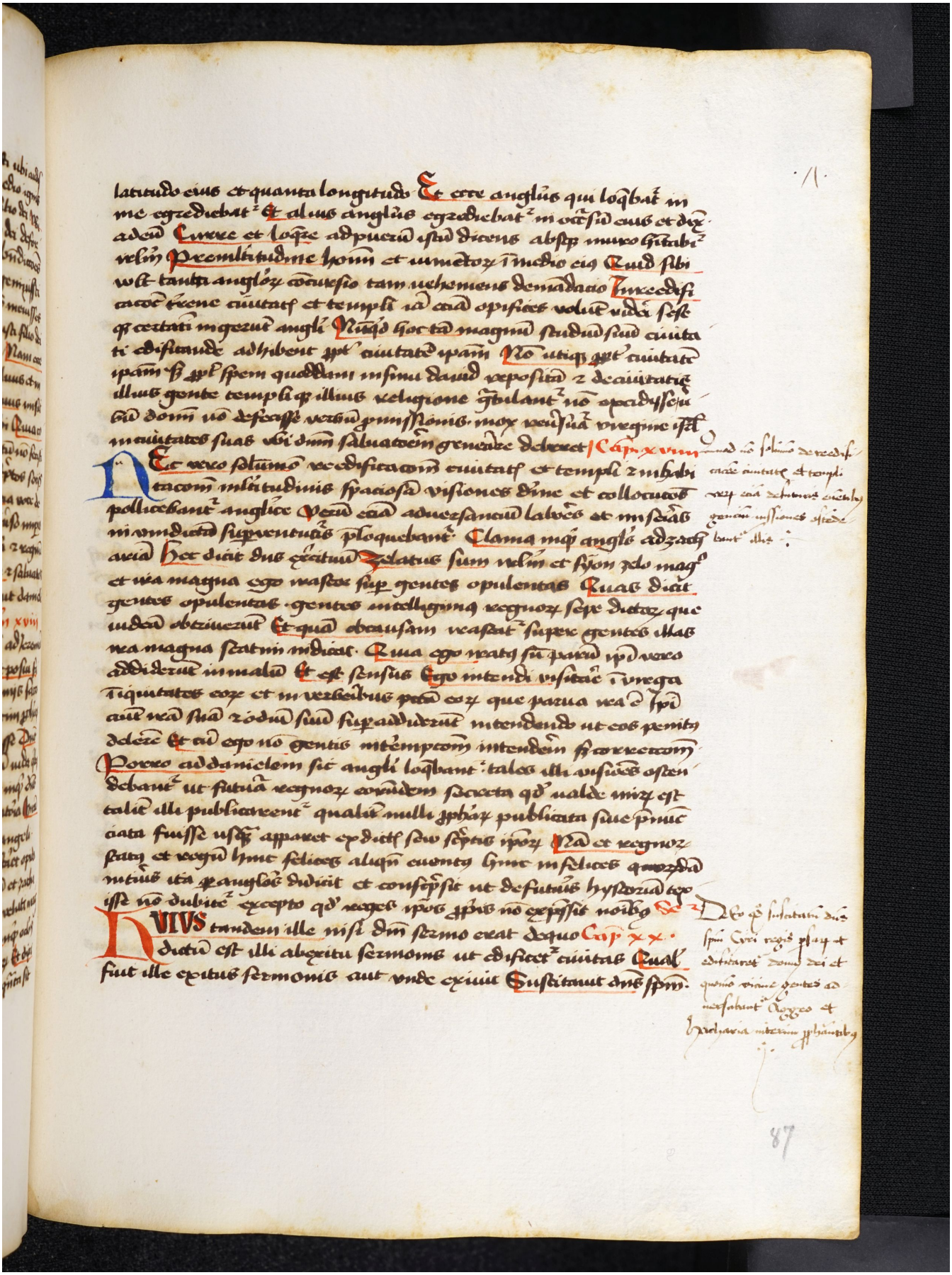

latitudo eius et quanta longitudo. Et ecce angelus qui loquebat in me egrediebat. Et alius angelus egrediebat in occursum eius et dixit ad eum. Curre et loquere adpuerum istum dicens absque muro habitabitur prae multitudine hominum et iumentorum in medio eius. Quid sibi vult tanta angelorum concursio tam vehemens demandatio. Incredibile enim civitatis et templi in caelo opificis voluit vidi. Sed quia certum in gremio angeli. Nihilo hoc tam magnum studium suum civitati edificandae adhibent quam civitatem ipsam. Nec utique quia civitatem ipsam si quam spem quoddam in sinu David reposuit. Et de civitatis illius gente templique illius religione gaudent. Non opaduisse id domum non defecisse verbum promissionis. Mox reversura virgine ista in civitatem suam ubi dominum salvatorem generare deberet.

Capitulum XVIII

Et vero solummodo reedificationem civitatis et templi. Et habitationem multitudinis spaciosae visiones divinae et colloquia pollicebantur angelice. Verum eam adventaneum labores et insidias in vindicta superventuras ploquebantur. Clama magis angelo adventaneum hoc dicit dominus exercituum. Zelatus sum Syon zelo magno et ira magna ego vastor super gentes opulentas. Quae dicit gentes opulentas. Gentes intelligunt regnorum saepe dictorum quae iudam obtinuerunt. Et quod ebrausam vastat super gentes illas ira magna statim indicat. Quia ego iratus sum paululum ipsi vero addiderunt in malum. Et est sensus. Ego intendi visitare iniquitates eorum et in verberibus poenas eorum quae parva ira ad ipsa non solum sunt superadiuerunt intendendo ut eos penitus delere. Et ad ego non gentis intemporum intendens sed correctorum. Porro addaniclem sic angeli loquebantur. Tales illi visiones ostendebant ut futura regnorum eorundem secreta quae valde iniqua est talia illi publicarent. Qualiter nulli prophetae publicata sunt nec praenuntiata fuisse usque apparet ex dictis seu septem ipsorum. Nam et regnorum suum et regum hunc felices alium eventus hunc infelices quorundam nutus ita quangloe dudum et consepsit ut desuetus hystoriae ipsa esse non dubitet excepto quod regem ipsum ipse non expressit nobis.

Ad 2. Deo quod fundatum duce spiritu Christi regis pluvia et edificantur domus dei et quomodo viduae gentes ad inhabitant Christo et hecharia interim prophetae

Rivus tandem ille nisi dum sermo erat de quo dictum est illi aberitu sermonis ut edificet civitatem. Qualiter fiunt illae exitus sermonis aut unde exiuit. Suscitavit dominus spiritum.

Capitulum XX.

87